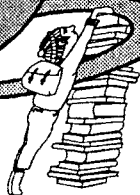
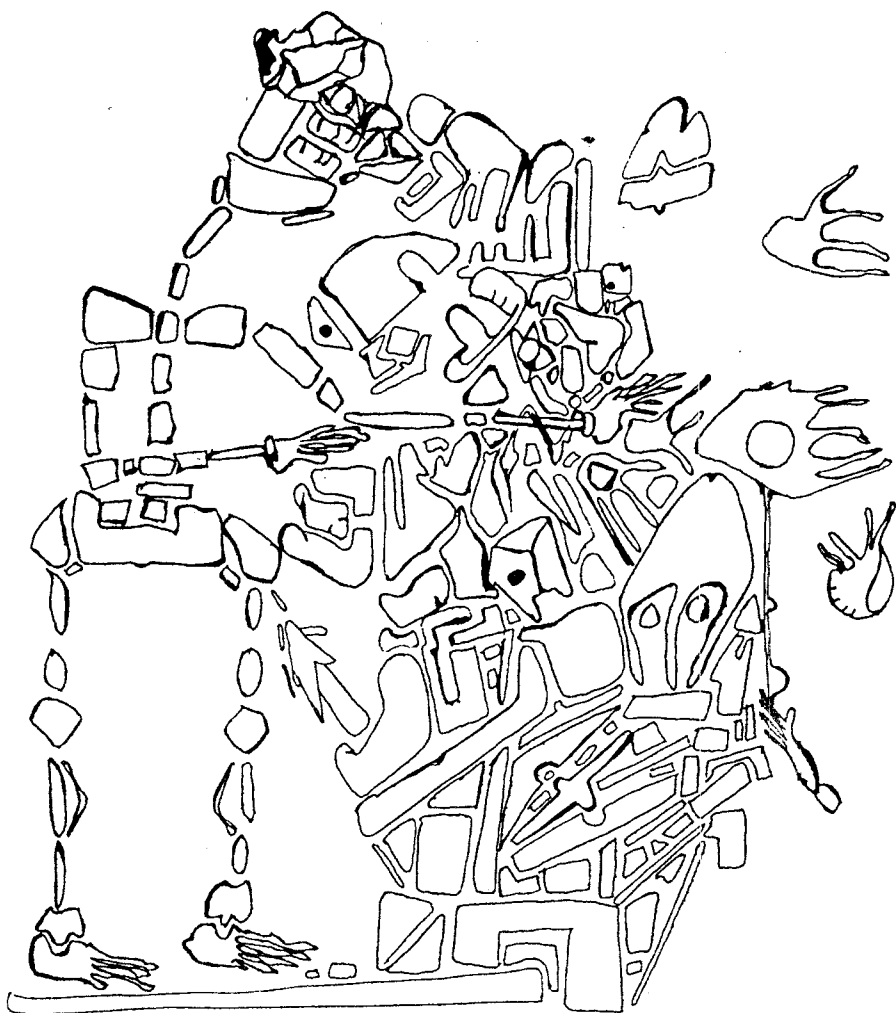

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XI. évfolyam 5. szám 2002. február 6.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2002. január 8-i üléséről

Jelen voltak:

	diák	szülő
AlfonZOO	Balogh Dávid	Dr. Béres Judit
Kabaré	-	Fekete Mihály
AnZsu:	-	Pakusz Éva
Poly-p	Dominik Ágnes	Jándi Judit
AFro(Poli)sz	Kádár Judit	Kiss Miklós
GézAndGúz:	-	Kiss Júlia
Monopoli:	Lukács Vivien	Gyeneve Györgyi
(m)Aster-x:	Oláh Panni	Bné Kazai Zsuzsa
27-eS:	-	Szabó Beatrix
M.O.N.D.:	-	Debreceni István
NincsZsák:	-	Jeney Sarolta
BalheSOK(K):	Sárközi Zsolt	
Intenzív osztály:	-	-
DeHÁT:	-	-
JUTA Jazz:	-	-
Munkásosztály:	Rádi Zsuzsi	-
Ötödévek:	-	
Tanerők:	Jakab Judit, Láng Andrea, Lendvai Györgyi	
DÖK:	-	
Meghívott vendég: Szücs László gondnok		

Napirendi pontok:

1. Szücs László, az iskola gondnoka tájékoztatott bennünket az utóbbi időben a Politechnikumban elharapódzó szándékos rongálásokról. Beszélt arról, hogy a tönkretett padok, a feltört szekrények, a szétszedett villanykapcsolók, az elrontott záruk, kilincsek stb. csúfítják közös életterünket, rontják a környezet hangulatát, rendkívül megnövelik az iskola nem tervezett költségeit, hátráltatják az épület fejlesztését.

Az iskolatanács tagjai hosszasan fejtegették ötleteiket, meglátásaikat arról, hogyan lehet megfékezni az elkövetőket, hogyan lehet tetteikhez illő következményekkel sújtani őket. Elhangzott megjegyzések, vélemények:

- Csorbult az iskolában a tulajdon és a másik munkájának tisztelete;
- A véten osztálytársak nem tudnak hatni a rombolókra, ugyanakkor a beaurulás nem jellemző;
- Megoldás-e a kollektív felelősségre vonás; bűnhődjön-e az elkövetők miatt az ártatlan környezete?
- Csak az elkövetőket kell felelősségre vonni, kártérítésre kötelezni!
- Az elkövetett tettek következményeinek felvállalására kell nevelni!
- Az iskolapolgárok elidegenedtek az iskolától. A Politechnikum ma már „csak” munkahely, és nem élettér. Értékválság, értékvesztés átélői vagyunk.
- A „mi”-tudatot kell erősíteni az iskolában!

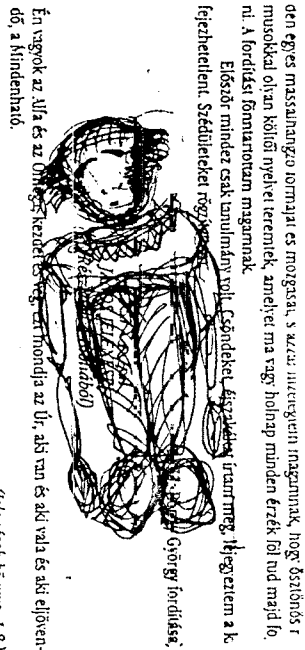
- Nem szabad lemondani a Politechnikum pusztításaival való szembesítésről-szembesülésről; az osztályok készítsék el alkalmanként a rongálások jegyzőkönyvét, vegyenek részt a rendbehozatalban;
- Nem szabad tudomásul venni, hogy a Politechnikum „züllött hely” lett.
- Az ügyelet profilját szélesíteni kellene; az ügyeleti munka értékét meg kellene erősíteni;
- A manuális, alkotó tevékenységek nagyon kis részt foglalnak el az iskola programjában.
- Hiányzik a tanulók aktív bevonása a környezet arculatának kialakításába.
- Hibáztatható az a közösség, amely eltűri, hallgatásával megvédi a „barbárokat”.
- Az iskolapolgárok tájékoztatása a rongálások anyagi következményeiről, illetve a rongálók anyagi kártérítésre kényszerítése hozzájárulhat a pusztítások visszaszorításához.
- Kerüljön Iskolabíróság elé minden rongálással kapcsolatos ügy – akár ismert az elkövető, akár ismeretlen. Az IB állapítsa meg a megfelelő anyagi, pedagógiai büntetést az esetekben.

Végül abban maradtunk, hogy kikérjük valamennyi iskolapolgár véleményét ez ügyben, hogy mindenféle körülmény figyelembevételével hozzunk határozatot a közös értékek megőrzése és a károkozók jogos megbüntetése érdekében. **Arra kérjük az osztályokat, hogy osztályidőn vitassák meg a mindannyiunkat érintő kérdést, és 2002. február 7-ig írásban adják le javaslataikat, hogy a február 12-i IT-n döntés születhessen a barbarizmus megállításának módjairól!** (A beérkező javaslatok előterjesztéssé alakítója Jakab Judit lesz.)

Hosszabb távú javaslat:

- Tűzze napirendjére az IT a Politechnikumban folyó nevelési programokkal való megismerkedést;
- Mi mindent tart fontosnak az iskola, és mi mindent tesz érte?
- Vajon hogyan lép fel a nevelőtestület a szellemi értékek rongálódása ellen?
- A tanórai munkában, az emberi értékek megóvása terén tapasztalható értékválságot milyen megoldásokkal kezelik a tanárok?
- A Politechnikum szimpatikus szellemisége sérül a mindennapokban. Hogyan vihetők át a választott-vállalt elvek a gyakorlatba?

2. Jándi Judit szülő beszámolt az illetékes rendőrségen tett szülői látogatásról, amelyre az IT kérte fel. Jeney Saroltával és Czibor Erzsivel - a politechnikumos diákokat a környező utcákon érő atrocitások megszüntetése érdekében - fordultak a rendőrséghez, kérve a térfelügyelő rendszer mielőbbi beüzemelését, a

Én vagyok az Mla és az On egy kezét és fogát mondja az Úr, aki van és aki vala és aki előven-
dő, a kímélhető.

(teljesíték könyve, 1.8.)

den egyes mászhangnyelvi formáját és mozgását, a szava: művegyeiben magamnak, hogy észlelés és
műsokkal olyan költői nyelvet teremtek, amelyek ma vagy holnap minden érzék föl tud majd lo-
ni. A fordítást fönnmaradtam magamnak
Eldőzőr mindez csak tanulmány volt. Gondolok, észlelek, írnom meg. Itt egyetem a k
fejzethetlent. Széltünetekről rögzít
György fordítása,

járőrözést, a biztonságos közlekedés biztosítását. Elmondása szerint a megkeresettek nyitottak voltak a segítségnyújtásra, ígéretet tettek a szükséges cirkálásra (amelyet a közelmúlt tapasztalatai alapján meg is valósítottak).

Javaslat: Az iskolavezetés szervezze meg, hogy jogi felvilágosítást kapjanak tanárok, szülők, diákok arról:

- Mi a teendő utcai bántalmazások esetén?
- Kihez kell/lehet fordulni?
- Milyen jogai vannak a sértettnek?
- Milyen következményei lehetnek a feljelentésnek? Stb.

A következő IT időpontja: 2002. február 12. Házigazdák a diákok lesznek, erről Lukács Vivi és Oláh Panni gondoskodik.

Várható napirendi pontok:

- A rongálással kapcsolatos osztályvélemények megbeszélése; döntés
- A tanári díjazásról (ld. Lendvai Györgyi előterjesztése)

Budapest, 2002. január 9.

Jakab Judit, jegyző

EMLÉKEZTETŐ
az Iskolatanács 2000. február 29-i állásfoglalására
 (**Panorama** IX. évfolyam 6. szám)

Az Iskolatanács állásfoglalása

Az utóbbi időben iskolánkban szórványosan megjelentek faji gyűlölködést kifejező padfirkák.

E feliratok közösséget és egyént támadnak, szándékosan és névtelenül megaláznak, ezért túllépnek a tolerálhatóság határán. Nem egyeztethetők össze iskolánk értékrendjével, alkotmányosságával.

A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjeszthető ki addig, hogy közlünk bárkit is névtelenül megalázzon, emberségében sértsen. Mindegyikünket megillet a jog, hogy ha méltánytalan támadás éri, a közösség, amelyben él, védelmet nyújtson neki.

Ez a célja ennek az állásfoglalásnak, valamint az, hogy a rasszista firkák készítőit figyelmeztesse. Az előítéletekről lehet és kell őszintén beszélni, viszont a szándékos megbélyegzés semmilyen formájában nem fogadható el.

Iskolabírószági határozatok

Az iskolabírószág 2001. december 17-i ülésének tagjai: Szíjártó András, Ódor Viktor, Diósi Alojzia.

Bicskey Zsófia [(m)Aster-x] ügy

Bicskey Zsófiát Szabó László panaszolta be, mert egy hatodik órai úszás foglalkozáson ismeretlen helyen tartózkodott, jöllehet Szabó László Zsófi felmentésének elfogadásakor felhívta arra a figyelmét, hogy az uszodában meg kell jelennie, és a tanóra folyamán a medence mellett kell maradnia. A panasz utalt arra, hogy Zsófi eljárását súlyosbítja, hogy az eset éppen egy számára utolsó megoldásként és lehetőségként létrehozott szerződés aláírása után négy nappal történt.

Az ügy tárgyalása előtt a bíróság tagjai tanulmányozták a szerződést, amely Bicskey Zsófia és az őt tanító szaktanárok között 2001. november 19-én született, s aprólékos és konkrét feltételeket rögzített Zsófi tanórákon való közreműködésére és viselkedésére. A megállapodás a „próbaidőként” definiálható szakasz végpontját 2002. január 18-ban, a második negyedév utolsó tanítási napjában rögzítette.

A tárgyalás előtt három nappal az osztályfőnökök panasszal fordultak a bírósághoz. Zsófi egy osztálytársnőjével a B épület második emeletén lévő WC-ben dohányzott; a tanévben előfordult hasonló szituációk miatt az ügyet már nem lehetett osztálykeretben kezelni.

Több ízben ismeretlen helyen tartózkodott számos tanóra alatt - leginkább művészetismeret és testkultúra -, december 10-én például három tanórán nem jelent meg.

Felgyújtott egy plakátot a B épület II. emeletén, mert az nem tetszett neki.

A tárgyaláson Zsófi elismerte a panaszokban felsorolt tényeket. Mentségül azt hangoztatta, hogy magánéleti problémái miatt képtelen az iskola elemi szintű előírásainak betartására. Gyakorlatilag ugyanezzel magyarázta a panaszban nem rögzített, de ismert tény, hogy szinte minden óráról - ahol megjelenik - rövidebb-hosszabb időszakra kikérezkedik. Azt azonban tagadta, hogy ilyenkor dohányozni menne.

A bíróság (részéről Diósi Alojzia) megjegyezte, hogy Zsófi viselkedése méltatlan egy bírósági tárgyaláson elvárható, illetve a gyakorlatban szinte kivétel nélkül tapasztalt magatartáshoz képest: kétségbe vonta, hogy Zsófi és barátja között a teremben történtek összeegyeztethetők lennének az iskolabíróság; tágabb értelemben a Közgazdasági Politechnikum alapnormáival.

A bíróság úgy döntött, hogy az érvényben lévő szerződés időkereteit és alapvető előírásait nem módosítja. Mivel azonban Zsófi mentségei és viselkedése a bíróságot nem győzte meg arról, hogy komolyan venné szerződő partnereit és egyáltalán a Közgazdasági Politechnikumot mint intézményt és mint olyan személyek közösségét, akikkel ő együtt kíván működni; a bíróság a szerződés szankcionális részét megváltoztatta.

A szerződés 5. pontja: „Amennyiben Zsófi a vállalatát nem teljesíti, 2002. január 30-tól magántanulóként folytathatja tanulmányait a 2001/2002-es tanév második félévében. A 2002/2003-as tanévre vonatkozó döntés ezen tanév végén várható.” helyett a bíróság úgy határozott, hogy:

Amennyiben Zsófi a vállalatát nem teljesíti, úgy tanulmányait 2002. január 30-a után a Közgazdasági Politechnikumban nem folytathatja.

Megjegyzés:

A szerződés értékelése 2002. január 30-án megtörtént. Bicskey Zsófia - az iskolakeresés nehézségei miatt - 2002. február 28-ig folytathatja tanulmányait a Közgazdasági Politechnikumban.

Csada Péter (NincsZsák) ügye

Csada Pétert a testkultúra munkacsoport tagjai panaszolták be, mert a fiú öltöző csempéjét filctollal összefirkálta. A panaszosok provokatívnak érezték, hogy Péter felirata közvetlen azután jelent meg, hogy a munkacsoport tagjai felhívással fordultak a diákokhoz és közreműködésüket kérték az ügyben, hogy a rongálások, firkálások további elszaporodásának gátát lehessen vetni. Péter az említett falfirkát kezdetben tagadta, s csak az ügy későbbi fázisában ismerte el, hogy ő követte el.

A tárgyaláson Péter elismerte a panaszban foglaltak tényszerűségét. Értetlenségét fejezte ki viszont azzal kapcsolatban, hogy ez „ügy”; kevés empátia, másrészt jelentős felsőbbbségi tudat birtokában kommunikált a bíróság tagjaival. Tettét a saját magára vonatkoztatott szabadság kifejeződéseként, továbbá valami élethez szükséges pluszként definiált lázadás megnyilvánulásaként értelmezte. A bíróság számára ügy tűnt, hogy a „láزدás” romantikája mögött egyszerűen az rejlik, hogy Péter egyelőre nem jutott túl a szabadságfogalom élményének első, gyermekes fázisán, tudniillik, hogy ezt magára és kizárólag magára vonatkoztassa. Egyelőre nehézségekbe ütközik, hogy saját identitását és autonóm lényét társadalmi szinten, a többi emberrel való egyenlőség tudatában harmonikusan, árnyaltan és érett módon fogalmazza meg: miszerint az ő szabadsága csak addig terjed, amíg a többiek „szabadságai” közt megfér: s ez kizárja a közös tér ön-

kényes alakításának és kisajátításának lehetőségét.

Az Iskolabíróság Pétert figyelmeztetésben részesítette. Figyelmébe ajánlja, hogy tevékenysége által megsértette a jelenleg hatályos oktatási törvény II. fejezetében a 12 paragrafus d) pontjában rögzített elvet, miszerint: „A tanuló kötelessége, hogy megőrizze, illetőleg az előírásoknak megfelelően kezelje a rábízott vagy az oktatás során használt eszközöket, óvja az iskola létesítményeit, felszerelését.”

A bíróság Pétert arra kötelezi, hogy 2002. január 14. és február 28. között, minden tanítási nap végén jelenjen meg a Tornaházban, ellenőrizze a fiú öltözőt, szemrevételezze annak állapotát. Ha ezt befejezte, akkor regisztráltassa jelenlétét a testkultúra tanáriban megtalálható szaktanárok egyikével. Közölje, ha mindent rendben talált, de tételelesen számoljon be arról, ha a normálistól eltérő jelenséget tapasztalt.

A megadott időszak végén a bíróság konvokálni fog a munkacsoport tagjaival, s ennek tudatában határozza meg az év hátralévő hónapjainak tennivalóit. A bíróság fenntartja a jogot, hogy a kijelölt periódust meghosszabbítsa, de - amennyiben Péter az előírást negatívan vizsgálja - új eljárást is kezdeményezhet.

Mórotz Máté (27-eS) ügye

Mórotz Máté ügyében az Iskolabíróság-hoz két panasz érkezett.

Az egyiket az osztályfőnökök, Jakab Judit és Lóczi Edit nyújtották be, miután Máté igazolatlan óráinak a száma elérte a 23 órát; hiányzásainak körülményei pedig arra utaltak, hogy a hiányzásokra vonatkozó szabályokat nem veszi komolyan; nem igazán törekszik azoknak megfelelni. Késéseinek fő része elalvásból származik. Egy egész napnyi igazolatlan óra abból, hogy nemcsak elmulasztotta dedikálni a jelenléti ívet, de a nap érvényesítéséhez szükséges aláírásokat többszöri osztályfőnöki felkérésre sem gyűjtötte össze. További hat óra úgy keletkezett, hogy Máté rosszul volt, orvoshoz indult, orvosa rendelési ideje miatt azonban az utolsó tanóra alatt végül is az iskolába érkezett meg. Hiányzásának ügyében nem kereste meg osztályfőnökeket, viszont a délután folyamán az iskolában tollaslabdázott. Másnap azonban újra a betegségére hivatkozva nem jelent meg a Young Enterprise iskolai vásáron, illetve ugyanezen okból a következő hét első napjaiban sem.

A másik panaszt Gavallér Csaba nyújtotta be Máté matematikaórai magatartása miatt. Lényege, hogy Máté nem működik közre az órai feldolgozásban, viszont minden lehetőség szerint igyekszik magára vonni a figyelmet: evéssel, annak egyszerű megtiltása után rejtett csipegetéssel; forgolódással és beszélgetéssel; a forgolódás megtiltása után hátranyújtózós beszélgetéssel stb. - kihasználva az összes kiskaput, amely egy tilalom szó szerinti jelentéséből szabad asszociációval kihozható. Csaba a bíróság közreműködését kérte annak a tisztázásában, hogy mi a teendő; miért nem küldhető ki Máté; másrészt hogyan akadályozható meg, hogy Máté miatt a matematika csoport

többi tagjának a tanuláshoz való jogosítványai ne csorbuljanak.

A bíróság először az osztályfőnökök panaszával, majd a matematikaórákra vonatkozó betérjesztéssel foglalkozott, s döntését egységes határozatban fogalmazta meg. A hiányzásokkal kapcsolatban Máté jelezte, hogy ismeri azt a szabályt, miszerint a tanulói jogviszony 30 igazolatlan óra esetén megszűnik. Másrészt kitarzott a rosszullet - tollaslabda - betegség verzió mellett; a bíróság azonban némileg hitetlenkedett, hogy a reggel bevett lázcsillapító hatására délután - az ún. lázas időszakban - hogyan lehetett olyan jól; ha pedig igen, akkor mi magyarázza másnapi betegségét. Máté nehezen értette meg a bíróság etikai kétségeit az ő eljárásával kapcsolatban - tudniillik a Young Enterprise vállalat első megmértetése volt a következő napon, s ez egy közösségi munka; ha tollaslabdára futotta az energiából az előző nap, akkor lehet, hogy - szombat reggeli gyengeség ide vagy oda - fair play alapon - az egészségi állapotból adódó szinten talán a Young rendezvényen is meg lehetett volna jelenni... Máté a bíróság közreműködését kérte az ominózus tollaslabdázós nap igazolhatóságának megítélésében, miután osztályfőnökei az említett napra vonatkozó igazolási lehetőséget elutasították - s ez hattal; összességében pedig 23-ra növelte Máté igazolatlan óráinak számát.

A jelenléti ív kérdésében Máté elismerte a panaszban foglaltakat. A hiányzások bejelentésével kapcsolatban azonban csodálkozott azon, hogy ez szülői feladatkör. A bíróság számára kiderült, hogy Máté hiányzásainak bejelentése korábban nem teljesen a Politechnikumban előírt szabályok szerint történt.

A bíróság Mórotz Mátét megrovásban részesítette. Nyomatékosan a figyelmébe ajánlotta, hogy 30 igazolatlan óra esetén a tanulói jogviszony megszűnik. A bíróság elutasította annak a délelőttnek az igazolási lehetőségét,

melynek délutánján Máté elég jó egészségi állapotban tollaslabdázott. A bíróság levélben kíván a szülőkhöz fordulni, melyben ismerteti a hiányzások bejelentésére vonatkozó iskolai szabályokat, s a szülők segítségét és közreműködését kéri abban, hogy az elkövetkezendő időszakban Máté igazolatlan óráinak száma ne gyarapodjon.

Máté matematikaórán való közreműködésével kapcsolatban a bíróság úgy döntött, hogy próbaidőt ír elő 2002. január 10. és 2002. február 28. között. A próbaidő sikeres vagy sikertelen megítélésével kapcsolatban a következő szempontokat érvényesítjük:

- órai teljesítmény: szóbeli közreműködés, fűzetvezetés;
- a felszerelés megléte vagy hiánya;
- a házi feladat elkészítésének foka;
- az órán tapasztalható együttműködési és szociális készségek.

A próbaidőszak végén a bíróság konzultál az érintett felekkel, illetve az osztályfőnökökkel, s ennek tudatában határozza meg az év hátralévő hónapjainak tennivalóit. A bíróság fenntartja a jogot, hogy a próbaidőt felfüggeszse vagy meghosszabbítsa, de szerződés kötést, illetve teljes sikertelenség esetén - új eljárást is kezdeményezhet.

A bíróság megerősítette, hogy tanóráról - az érvényes oktatási törvény szerint - diák nem küldhető ki.

Tatár Dániel (27-es) ügye

Tatár Dánielt Szoták Ildikó panaszolta be, mert Dani folyamatosan nem vett részt a matematikaórai közös munkában, továbbá bekiabálásaival, megjegyzéseivel a többiek számára is lehetetlenné tette a nyugodt, kiegyensúlyozott munkát. Ildikó korábbi megoldási kísérletei Dani-val nem sok változást hoztak, s a helyzet különösen súlyossá vált azzal, hogy Dani

az első negyedben sem a negyedév folyamán, sem pedig a vizsgán minimális szinten sem tudott megfelelni matematikából a szaktárgyi követelményeknek. Ezért Ildikó az Iskolabírószághoz fordult, hogy közösen próbáljunk megoldást találni erre az áldatlan állapotra. Dani a tárgyaláson elismerte a panaszban foglaltakat, a felelősséget azonban egyértelműen elhárította magáról. Lényegében úgy látta, hogy a panaszban összegezett, részéről tapasztalható destruktív magatartás indokolható: a tanárváltással, a szaktárggyal, Ildikó módszereivel, óráival stb.

A bíróság, illetve Dani és egy tanúként megjelent diák között elvi vita alakult ki az ügyben, hogy ha az óra a diák szerint unalmas, akkor azt ő jogosult-e szétverni vagy sem.

Dani érvelése azon alapult, hogy a matematikaóra valami egyedi eset, mármint az ő és a tanóra viszonyában. Ezt azonban egyértelműen cáfolták a tárgyaláson megjelent osztályfőnökök és szaktanárok. Bíró Ágota (angol) és Rihay Szabolcs (társadalomismeret) csatlakozott a panaszhoz; Jakab Judit (művészetismeret, kommunikáció, osztályfőnök) pedig ezen túl azt is javasolta, hogy Dani-val kapcsolatban általános, az összes tárgyra kiterjedő megoldás születne, amely így lehetőséget nyújthatna egy valódi változásra.

Tatár Dánielt az Iskolabírószághoz szigorú megrovásban részesítette. Súlyosbító körülményként vetődött fel, hogy a Bíróság szerint Dani elutasította az együttműködésnek azt a formáját, hogy végiggondolja, az ő képzelt jogérvényesítése durván megsérti másoknak a tanuláshoz való, törvényben rögzített alapjogát.

A bíróság 2002. január 7. és február 28. között az alábbi feltételekkel próbaidőt írt elő Dani számára:

Dani kétféle szempont szerint minősítő „ellenőrző könyvet” kap.

1. A szaktanár minden óra végén 1-5-ig értékeli Dani szakmai munkáját. Az értékelés szempontjai: az órai teljesítmény: szóbeli közreműködés, fűzetvezetés; a felszerelés

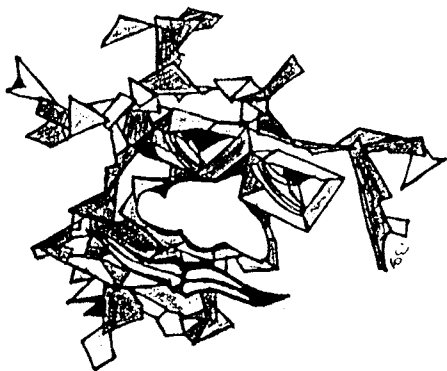
megléte vagy hiánya; a házi feladat elkészítésének foka.

2. A szaktanár minősíti Dani magatartását, az órán tapasztalható együttműködési és szociális készségeit. A minősítés normális/semleges (0) vagy negatív (-).

A próbaidő feltételrendszere egyértelműen vonatkozik a panasz alapján érintett szaktárgyakra (matematika, angol, társadalomismeret, művészetismeret). Ezen túl a bíróság optimálisnak tartaná a feltételrendszer kiterjesztését minden jegyképző, vizsgaköteles szaktárgyra, és kéri az osztályfőnököket, hogy a feltételrendszer ismertessék meg a Danit tanító többi szaktanárral; továbbá működjenek közre a technikai előkészítésben és lebonyolításban.

A próbaidő letelte után a bíróság visszatér a problémára. Fenntartja a jogot, hogy a próbaidőt felfüggeszse vagy meghosszabbítsa.

Ha a bíróság úgy tapasztalja, hogy a megoldás nem váltja be a hozzá fűzött reményeket, úgy újabb tárgyalást fog kezdeményezni, ahol azonban a sikertelen próbaidőt súlyosbító körülményként fogja kezelni. Miután a bíróság a más tanulási jogának való korlátozását igen durva jogsértésnek tartja, úgy fontosnak látja már most leszögezni, hogy egy újabb tárgyalás alkalmával akár a legszigorúbb fegyelmi elbírálást sem tartja kizártnak.

Radnai Katalin (Intenzív osztály) ügye

Radnai Katalint osztályfőnökei, Gallai Zsófia és Szabó László panaszolták be, mert harmadszor szegte meg a dohányzásra vonatkozó törvény alapján rögzített iskolai szabályokat.

Kati elismerte a panaszban foglaltakat. Ígéretet tett, hogy megpróbálja betartani a korosztályára vonatkozó, dohányzással kapcsolatos előírásokat.

A bíróság Radnai Katalint megrovásban részesítette és egész évre megtiltotta, hogy az ún. „lapos” területén tartózkodjon. A bíróság úgy határozott, hogy levélben fordul Kati szüleihez, és kéri őket, hogy működjenek közre a probléma megoldásában.

2002. január. 3-10.

Diósi Alojzia, iskolabíró

Gerő Zoltán (GézAndGúz) ügye

A Szabó László, Oláhné Nyeste Zsuzsanna és Oláh Kata összetételű Iskolabírószék január 30-án tárgyalta Gerő Zoltán GézAndGúz osztályos tanuló ügyét, akit osztályfőnökei jelentettek fel 25 egész és 2/3 igazolatlan órás mulasztásai miatt. Ezek részben reggeli késésekből adódtak, 19 óra (!) három napos, a szülő és az osztályfőnökök tudta nélküli távolmaradásból. Egy esetben otthon maradt, két alkalommal elindult otthonról, majd rövidesen sarkonfordult és hazatért. Az osztályfőnökök, Czibor Erzsébet és Zoltán szülei már korábban is keresték az okokat és a megoldást annak reményében, hogy hasonló esetek továbbra ne forduljanak elő. A mulasztások egyébként a szoros adminisztrációs követés ellenére hirtelen szaporodtak meg ilyen drámai mértékben. Ezért nem kerülhetett a probléma már korábbi szakaszában a bíróság elé.

Zoltán elismerte a panaszban foglaltakat. Elmondta, hogy a reggeli, időbeni beérkezéséhez minden feltétel adott: a közlekedés ki-

számítható, a szülők segítik az ébresztésben. A háromnapos iskolakerülésére sem keresett menetséget. A tárgyalás során Barta Géza osztályfőnök elmondta, hogy Zoltánnak „nehézségei” vannak a további tanórákra érkezéssel is.

Bizakodásra adhat okot az, hogy a panasz kelte óta Zoltánnak nem volt késése. Böven jóval az első becsöngetés előtt képes reggel megérkezni. Továbbá hosszú távon képzelet elolitechnikumos pályafutását, szeret idejárni, és ennek érdekében tudja, hogy a továbbiakban nagyon oda kell figyelnie a pontosságra. Tisztában volt és van azzal, hogy a 30 órát meghaladó igazolatlan mulasztás az iskolai létét veszélyeztetheti. Komolyan gondolja és hiszi, hogy a 30. óra következménye és közelsége elég visszatartó erő számára, hogy változtasson mentálisán.

A bíróság a fenti körülmények figyelembevételével a következő határozatot hozta:

Mivel a mulasztások tekintélyes része iskolakerülésből adódtak, ezért a bíróság nem pusztán a mulasztások számszerűségét, hanem azok milyenségét is döntő mértékben vette figyelembe. Ezért Zoltánt megrovásban részesíti.

A tanórákról való késés problematikájával ugyan foglalkozott a bíróság, de szankcionálására nem tért ki. De felhívta a figyelmet arra, hogy ez is fegyelmi vétés. Alapértelmezésben a Politechnikumban nem lehet óráról elkésni. A késések kezelése a tanár egyéni mérlegelésére van bízva. Végső esetben lehet nem beengedni a rendszeresen későt, illetve bírósághoz fordulni. Erre érdemes lehet az osztályfőnököknek ismételten felhívniük az osztályban tanító tanárok figyelmét, különös tekintettel Zoltán esetére. És persze neki sem árt ezt fokozottabban szem előtt tartania.

A bíróság ismételten, nyomatékkal felhívja a figyelmet arra, hogy a 30 órát meghaladó igazolatlan mulasztás az iskolából való kizárást vonhatja maga után. Továbbá - az eddig is érvényes iskolai gyakorlatnak megfelelően - a szülőnek Zoltán hiányzása esetén még aznap értesítenie kell valamelyik osztályfőnököt. Ha nem személyesen, akkor a titkárságon üzenetet hagyva.

A bíróság bízik abban, hogy az osztályfőnökök további fokozott odafigyelésével, a szülők segítségével és elsősorban Zoltán megfelelő hozzáállásával elkerülhető a szomorúbb folytatása ennek az ügynek.

Lippényi Miklós (Monopoli) ügye

Miklóst három ízben kapták rajta osztályfőnökei vagy más tanárai dohányzáson iskolaidőben, iskolai programok alatt, tiltott helyen. Az első két eset után az osztály is tárgyalta Miklós ügyét.

Miklós a panaszban foglaltakat elismerte. Tudta a dohányzásra vonatkozó iskolai szabályzatot. Tisztában volt azzal is, hogy a diákok számára a dohányzás tilalma iskolaidőben nem csak az iskola területére korlátozódik. Elmondta, hogy komoly függőségi viszonyban még nincs a cigarettával, ha akarja, akkor képes megállni rágyújtás nélkül. Azzal nyugtatta a bíróságot, hogy a harmadik eset után, a feljelentés ismeretében - bár azóta még csak rövid idő telt el -, de már képes volt összeszednie magát, és az iskolában nem gyújtott rá.

A bíróság a panaszt jogosnak találva, a korábbi hasonló ügyekben hozott precedensre meghatározóan építve a következő határozatot hozta:

Miklós hibája súlyos és kettős, ugyanis a dohányzás tilalmát kétszeresen is megszegte, egyrészt életkorával, másrészt azzal, hogy a dohányzásra tilalmas helyen dohányzott. Súlyosbító körülményként vette a bíróság figyelembe, hogy a tárgyalást megelőzően már két esetben is történt beszélgetés osztály-

szinten tették lehetséges következményéről. Ennek alapján a bíróság megrovásban részesíti őt. Mellékbüntetésként a dohányzásról mint káros pótcselekvésről a figyelmét elterelő hasznosabb időtöltés reményében a szüneteket Csoncsinál, a stúdióban kell töltenie. Ott tartózkodását az általa elkészített jelenléti íven kell vezetnie napi rendszerességgel, Csoncsi aláírásával. Ennek időtartama a határozat kézhezvételétől számított 20 tanítási nap. Ha az előbbi korlátozás vagy a dohányzás tilalmának megszegése esetén Miklós

még az idén bíróság elé kerül, a mostani elmarasztalás súlyosbító körülményként vétetik számba.

Politechnikum, 2002. február 1.

Az iskolabíróság nevében:
Szabó László, bíró

A határozatok ellen a kézhezvételtől számított 8 munkanapon belül az Iskolabírósághoz fellebbezést lehet benyújtani.

Az info@poli.hu – ra érkezett ez a levél

Kedves "diáktársaim!"

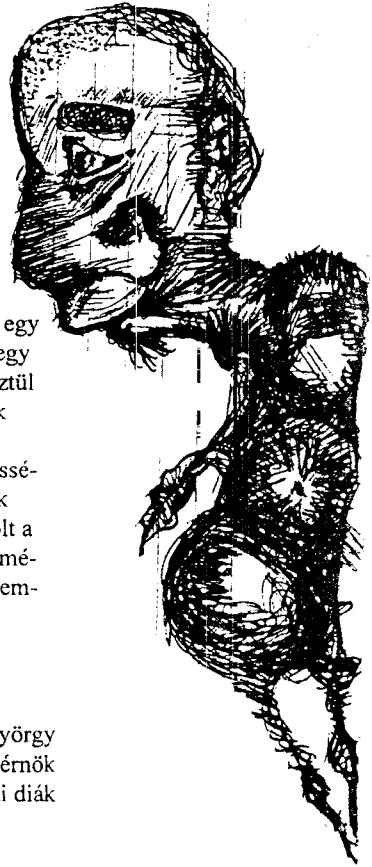
Már nem is tudom, hogy jutottam erre az oldalra, de a lényeg: 1956 ősztől 60 nyaráig jártam ebbe az iskolába (akkor gépipari technikum volt). Most ne kezdjétek el számolgatni, nagyon régen volt.

Valamikor 57-ben indítottuk be az iskolarádiót, egy szalagos magnóval, egy Supraphon lemezzátszóval és egy (1) mikrofonnal :-)), most pedig ADSL vonalon keresztül sétálok az öreg falak között (már annakidején is öregek voltak.)

Namármost így nagypapa-korban semmi bölcsességet nem akarok rátok tukmálni, bizonyára boldogítanak sokan nélkülem is, csak egy dolgot: a közelmúltban volt a 40 éves érettségi találkozónk, nagyon jó buli volt és remélem, ti is sok szép iskolai élményre fogtok majd visszaemlékezni néhány évtized múlva.

Sok sikert kívánva, diáktársi üdvözlettel

Pártos György
okl. gépész- és gazd. mérnök
hajdani Vendel-utcai diák

FELVETÉS

Tornatermi tájékoztató

Mielőtt bármiféle véleményt formálnék arról, amit a 2002. január 20-án az RTL klub televízió Híradójában láttam, leírnám, hogy mi is volt látható a műsorban.

Vasárnap késő este ülök otthon. Iszonyú nehéz délutánom volt, a nagyanyámat kirabolta négy suhanc, amit a táskája, egy ujsa és az arca épsége bánt, na meg a 74 éves lelke. Nézem a hírműsort, gondolván, csak történt ennél rosszabb is a világban, nem kell ennek akkora jelentőséget tulajdonítani. Majd kiheverjük mindannyian. Harmadik vagy negyedik hírként felkonferálják, hogy az SZDSZ sajtótájékoztatón tiltakozott a kormány foci-politikája ellen, mondván, az egészségügyi intézmények egyetlen esélye a túlélésre, ha foci klubba alakulnak. Szellemes (gondolom magamban). Végre rájöttek, hogy az elvont, értelmiségieknek szánt kampány helyett néhány ilyen poén mennyit hozhat. Na nem mintha eddig én őriztem volna a titkot, és most, hogy látom ennek megvalósulását, megelégedetten bölintanék, de végre legalább a képességet érezni az SZDSZ-ben, hogy elérjenek valamit az áprilisi választásokon. No persze rajtam nem fog múlni, én akármi lesz, elmegyek, és leadom a voksom rájuk, aztán meglátjuk, mihez kezdenek vele.

Ezután elindítják a tudósítást a tájékoztató-kampány megmozdulásról, és én azt hiszem, hogy menten agyvérzést kapok. Mert ezt a megmozdulást nem egy műv. házban vagy egy konferenciateremben rendezték. Nem, nem. A helyszín a Poli tornaházának nagyterme volt.

Na most kérdem én:

Milyen joron adja ki egy (már amúgy is megbélyegzett) iskola egy termék pártrendezvény céljára?

Hogyan eshet az meg, hogy sokszáz fiatal és tucatnyi felnőtt munkahelyét a megkérdezősük nélkül pártszínrre fessék?

Elfogadható módszer-e, hogy egy iskolai kuratórium tisztviselője, aki egyben egy párt kampányfőnöke, az iskolát és a pártot saját tulajdonaként összemosza?

Kinek számol el az iskola vezetése az ilyen típusú döntésekkel (és pénzekkel)?

Vajon nem ez volt-e az 1989-es - az SZDSZ által kezdeményezett és megnyert - népszavazás egyik kérdésének lényege, hogy ne működhessenek pártok a munkahelyeken?

Remélem, ezek a kérdések nemcsak az én ex-polis agyamban ötlöttek fel, ám ha ez az eset mégis csak engem zaklatott fel, akkor is kíváncsi lennék a válaszokra. Azt ugyanis állíthatom, hogy aki egyszer járt már ebben a teremben, minden kétséget kizáróan megismeri a helyszínt, és joggal gondolhatja, hogy ez az iskola felsorakozott az SZDSZ mögött. Csak a kedves vezetőség abba nem gondolt bele, vagy nem akart belegondolni, hogy ezzel egyfajta agymosást végez, amely egy jogállamban és egy kialakultnak mondott demokráciában teljességgel elfogadhatatlan.

Hiszen mit gondoljon ezután egy szülő, aki természetesen azt a MIÉP bázisához tartozik, ám gyermeke a Poli tanulója? Azt, hogy az ő pártpreferenciái miatt a gyereke esetleg hátrányt fog szenvedni az iskolában?

Vajon egy itt tanító, mondjuk Fidesz-hívő tanár nem fogja-e rendszerellenesnek érezni magát egy ilyen „reklám” után?

Vajon a most Poliba járók ezt látva nem érezhetik-e úgy, hogy nekik magukra kell venniük ezt a bélyeget, ha akarják, ha nem?

Mindannyiunk szíve-joga, hogy kit támogatunk a politikai palettán, ám tőlünk függő emberek fejébe választásuk előnyeit vagy hátulütőit sulykolni igencsak visszás érzéseket kelt.

Én amondó vagyok, hogy az iskola vezetőinek pártállása csak rájuk tartozik, ennek alárendelni az iskola megítélését és hovatarozást kialakítani abszolút helytelen lépés.

Talán kevés utánajárással, első indulatom megfogalmazódásaként írtam ezt a cikket, ám szeretném, ha ez nem sikkadna el ennek ürügyén. Kíváncsiságomat csak egy, az iskola legfelsőbb vezetéséhez tartozó személy írásos, hasonló módon megjelentetett, részletekbe menően választ adó cikke csillapítaná.

Tisztelettel:

2002. január 28.

Vidos Mihály, ex-SZMARIØ

Poli

FELelet

Tudom, hogy Vidos Mihály kíváncsiságát nem csillapíthatom, az írásban említettekben azonban közvetlen szerepem van, ezért írok mégis.

A rendezvény megtartásához a Szabad Demokraták Szövetsége képviselőjében Horn Gábor engedélyt kért tőlem, az iskola vezetőjétől. Tisztáztuk a következőket: a rendezvény hétvégén, fél óra időtartamban, a tanárok és diákok jelenlétén kívül eső időben esedékes, továbbá az iskola mint vendéglátó intézmény nem szerepel, tehát részvételünk nem több (és nem kevesebb), mint bérbeadóé. Készséggel tettem eleget a kérésnek, hiszen az említett civil szervezet tevékenységét nem ítélem sem alkotmányellenesnek, sem a társadalom számára különösen veszélyesnek. Úgy jártam el, mint olyan egyéb esetekben, amikor civil szervezetek kérik és megkapják a bérbeadás lehetőségét. Abból indultam ki a döntés meghozatalakor, hogy az esemény nem tartozik abba a szerző által említett körbe, mely a pártszervezetek munkahelyi tevékenységét jelenti.

Egyetérték Vidos Mihállyal, senki sem hozható olyan helyzetbe, hogy munkavégzése közben „kötelezően” párttevékenység dekorációja, szereplője legyen. Erre ügyeltem, nem is fordult elő. A bordásfal és a palánk szolid bérleti díj ellenében szerepelt a médiában is. Ennek a felelősségét vállalom, és azt is, hogy nem minden párt esetében döntöttem volna így. Hibának tekinthető, hogy a bérbeadást szélesebb körben nem vitattam meg? Eltekintve attól, hogy idő nemigen adódott erre, azt hiszem, nem lett volna célszerű. Tudom, hogy az iskola diákjai, dolgozói és a szülők pártállása és elkötelezettsége személyes ügy, amit a tornaházi hétvégi rendezvény nem tehet kétségessé. Azt is tudom, hogy több olvasóban továbbra is maradnak kétségek. Az a kérdés, hogy ebben esetben valóságos dolgoktól, vagy csupán a dolgok árnyékától tartunk, félünk. Azt remélem, hogy semmitől sem.

2002. január 31.

Puskás Aurél, pedagógiai vezető

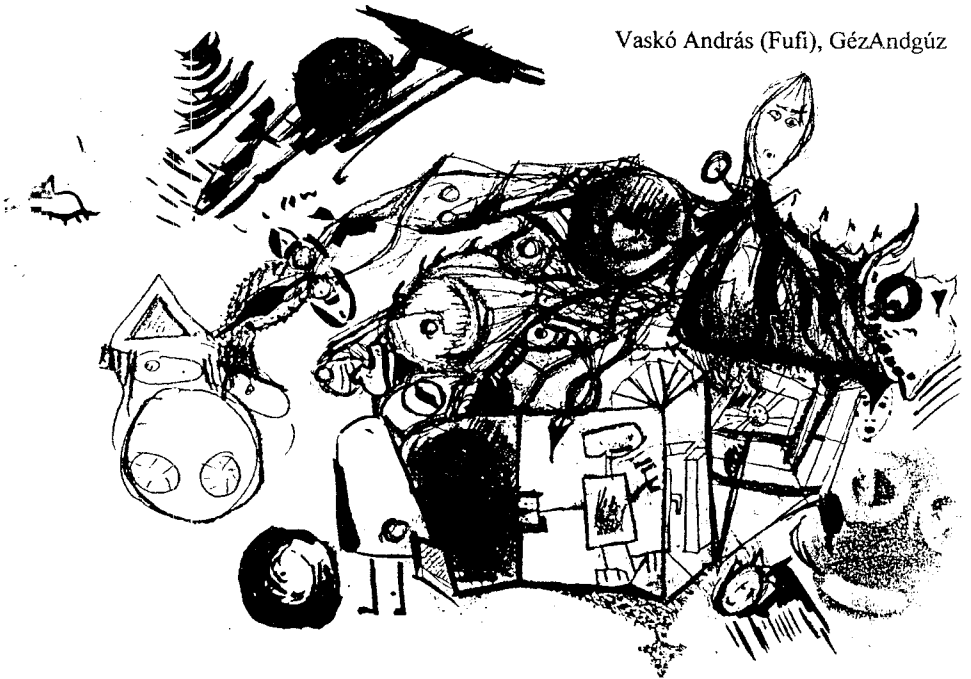
Történetem és bocsánatkérésem...

Történt egy eset a téli szünet utáni első hetekben, amit úgy érzem, le kell írnom a saját szemszögéből is, mert a Poli fórumban olvastam és emberektől hallottam, mekkora félreértés van a köztudatban.

A Poli fórumban nem voltam név szerint megnevezve, de most „elárulom magam”. Én vagyok: Vaskó András, alias Fufi, GézAndgúz osztályos tanuló, és annak, aki nem tudja, mi terjedt el mostanában, annak leírom az előzményeket. Történt január elején, hogy egy osztálytársam véletlenül elrakta az ebédjegyeimet, ami még nem lenne gond, mert mindenki tévedhet, de miután már öt napja nem volt képes visszahozni, már eléggé mérges lettem. Ez azt váltotta ki belőlem, hogy mikor a következő nap se hozta el, én olyan mód ideges lettem, hogy nem törődve a helyszínnel és a környezettel, „ékes magyarságom” bizonyosságát tettem, ráadásul olyan hangerővel, hogy nehéz volt nem hallani. Ez a tett már eleve elítélendő, de ekkor a helyiségben tartózkodott egy tanárnő is, aki szólt, hogy fogjam vissza magam, de én sajnos nem sok jelentőséget tulajdonítottam jelenlétének és kérésének. És itt következik az ominózus félreértés, miszerint mikor mentünk ki a teremből, akkor a tanárnő ironikusan közölte velem, hogy nagyon intelligens voltam, és erre én olyasmit mondtam volna neki, ami nem tűri a nyomdafestéket. Ez egy kellemetlen félreértés, mivel amit én akkor ott mondtam, azt **nem neki** szántam, hanem az illető osztálytársamnak.

Bár a tanárnőnek nem mondtam olyant, amivel megbánthattam volna, mégis olyan helyzetbe hoztam a viselkedéssel, ami számára (és számomra is) teljesen negatív és elfogadhatatlan volt. Mindezekért őszinte bocsánatot kérek.

Vaskó András (Fufi), GézAndgúz

deKay versei

(kartondobozok)

"Olyan mint egy kartondoboz csecsemőknek. Az csak egy kartondoboz, de egy gyereknek vár, barlang, alagút stb."

- B. Gergely alias Sámán

1.

valami gonosz
ezer s ezer
propelleres magocskát
rejt e toboz
kiválasztanál egyet is közülük?
vagy te is csak lesnéd
miként szállnak a szélllel,

ugye gyönyörű?!

6.

egy korszerű korszellem
fél korsó sörért kiált
egy bevásárlószatyorból
miközben
a lepkeszagú kórteremben
lidércfényes kezek váltogatják
a fehér diafóliát

8.

lány lajhárbőrbe bújik reggelem
mindaddig amíg
az izzadó ösztönöm
kidugja orrát a bőrömön:
csengetnek
és a hegygerincen vágykutatás
közeleg

9.

kényes a helyzet
nem vagyok ott
pedig voltam
csak fertőtlenítőszag
és műanyag galambszivacs
maradt utánam

10.

a közeli kolostorban
szundít egy vén kerengő
dimbes-dombos
helyenként csúnyán kificamodott
mozaikkököckéit
nekem kell helyükre
tapodnom

12.

élénken enyészik minden
pillanatom
míg eme ázott fülemüle
fuvolázik fülcimpámon

13.

a teám kihűlt
a tollam kifogyott
fömlök, elmegyek, leguggolok
és a sarokban kucrogva
hidat képzelve az árnyakba
egy oktávval feljebb kuncogok

bolond vagyok?

téli hiánycikk

a borongó belvárosban számtalan történet kavarg
 a "Bonnie és Clyde"-ban a gőzölgő kapucsinó mellé egy pohár vizet is kapok
 a melegszívű hólében gumitalpak tocsognak
 a tél lehorgadó ujjai - az esőcseppek -
 az arcra égő hidegben hópelyhekké hamvadnak

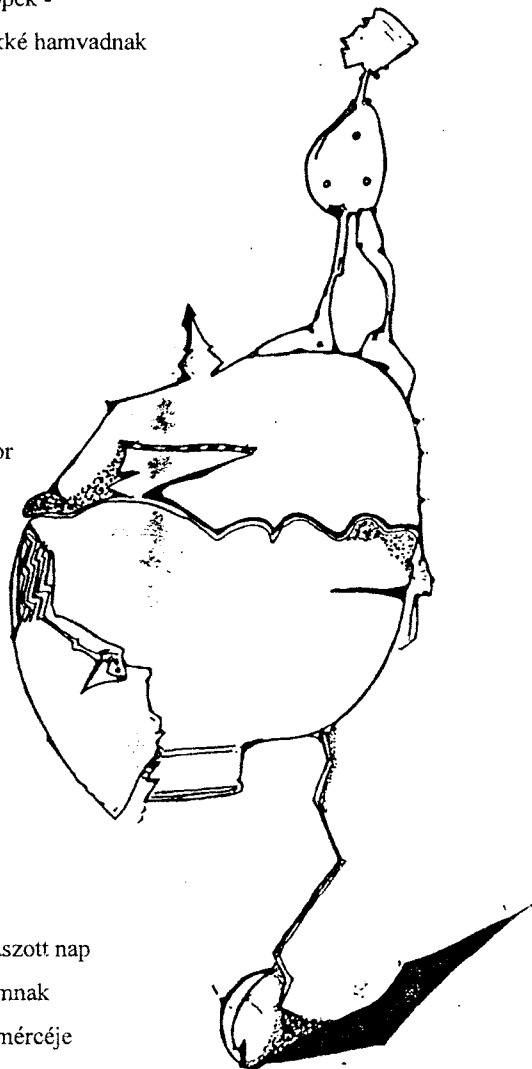
reggel van
 az iskolába tartó gyerekek
 a buszmegállóknak sírnak
 a buszon is mindenki
 a saját kezébe kapaszkodik

s nem változik semmi sem
 csak várom, hogy megjelenj
 a szívem kétütemű robbanómotor
 tömör öntvény, de törékeny
 halála múló szikra csupán!

de addig is ültömben maradok:
 egy szánaalmasan mindennapi
 kétségbeesett isten
 földre pottyant valója vagyok
 sárból gyúrt ember

- a végletekig

a messzibe mártom szememet
 s ma is, mint minden egyes kibaszott nap
 megteremtem a végtelent magamnak
 de ez nem a teremő hatalmam mércéje
 - hanem a vereségem mértéke lett

(tá-ti-tá)

por a porhoz, szó a szóhoz
 most nem tapad
 nem lelem a mangólia-mintás soro-
 kat -
 nem tehetek semmi mást
 mint dúdолом gömbdűhөм ritmu-
 sát
 magamban
 mert az orrom nyergén nem olvad
 csak úgy megül
 egy jégyszőrű hókorong
 szentelenül

* * *

ti-ti-ti-ti tá-ti-tá-tá
 ti-ti-ti-ti tá-ti-tá-tá
 ti-tá-ti-tá-tá
 ti-tá-ti-tííí
 ti-tííí ti-tííí ti-tíííííííí...

* * *

visít a téboly porc-orgonája
 mint a halált hívó disznó epilóg or-
 giája
 minek megnyitott nyakából dől
 iramló vér
 végtelenre ázott vatta
 így esett, hogy beavattak
 e gyilkos téli toron
 kip-kop, kip-kop
 add vissza te Öreg Fűz
 odúdból gyermekkorom!

* * *

egy hóvirág szirmával takaróznék be
 most
 mohán szunnyadó manó lennék
 fülelném a fű szökését
 a zizegő zefírek bágyadt meséjét
 ám mégis inkább így maradok, ember
 mert a hangyabolyban
 belül
 a káosz az úr
 felülről viszont rendet látok
 de a halraj is ekképp
 surran, cikkan a kifacsart ég alatt
 ha kergetik apró plankton-álmukat

* * *

elveszettek tűnik minden pillanat
 koraszülött az összes gondolat
 a mélységben
 csupán egy szó maradt fenn a szitán
 (dunakavicsként a talány)
 és magamra húzom
 a táguló paplan-nyugalmat
 noha szemembe parázs por
 körmöm alá makacs kosz került
 de zúgó lélekkarangom
 végül elcsendesült

* * *

csitt!
 béke van.

SPORT PONTVERSENY ' 2001-2002

- II. NEGYEDÉV -

Az alábbi események után lehetett pontokat kapni:

- Kosárlabda házibajnokság
- Tornaházi party - villámtornák
- Asztalitenisz házibajnokság
- Tollaslabda házibajnokság
- Társastánc szakkör
- Hip-hopp tánckör

- EGYÉNI VERSENY -

Csak az első tíz helyezett eredményével!
(Az I. és II. negyedben elért eredmények alapján.)

HÖLGYEK				URAK		
Hely	Név	Osztály	Pont	Név	Osztály	Pont
1.	Hunyadvári Zita	AnZsu	252	1. Bradák Ferenc	BalhéSOK(K)	233
2.	Kavasinszky Dóra	AnZsu	222	2. Horváth Gábor	Intenzív O.	180
3.	Varga Kitti	AnZsu	216	3. Mérő Gábor	BalhéSOK(K)	179
4.	Debreceni Judit	MOND	203,5	4. Kati Gábor	NincsZsák	133
5-7.	Oláh Anna	(m)Aster-X	180	5. Ormódi Attila	Intenzív oszt.	131
	Horváth Dóra	BalhéSOK(K)	180	6. Castiglione Dávid	(m)Aster-X	126
	Oláh Kata	BalhéSOK(K)	180	7. Ignác András	(m)Aster-X	108
8.	Tóth Berta	(m)Aster-X	154	8. Szabó Domonkos	27-eS	93
9.	Kovács Anna	Monopoli	152	9. Tamási Dániel	NincsZsák	90
10-12.	Máté Petra	BalhéSOK(K)	144	10. Papp János	DeHÁt	76
	Sipos Veronika	Intenzív oszt	144			
	Varga Tímea	(m)Aster-x	144			

- CSAPATVERSENY -

(Mivel az osztályfőnököknek lehetőségük van az osztályukat erősíteni, ezért az átlagolásnál a saját osztályuk létszámába is beszámítjuk.)

Hely	Osztály	Pont	Létsz.	Átlag	Hely	Osztály	Pont	Létsz.	Átlag
1.	BalhéSOK(K)	1291	25	51,64	11.	MOND	418,5	27	15,5
2.	(m)Aster-X	971	26	37,34	12.	AFro(poli)sz	297	27	11
3.	DeHÁt	720	23	34,28	13.	Munkásoszt.	228,5	22	10,38
4.	AnZsu	767	26	29,5	14.	Taneró	468,5	48	9,67
5.	Intenzív oszt.	648	26	24,92	15.	Poly-p	169	25	6,76
6.	Kabaré	642	27	23,7	16.	GézAndGúz	157	27	5,81
7.	NincsZsák	560	27	20,74	17.	JUTA Jazz	75	19	3,94
8.	ALfonZOO	511	27	18,92	18.	Mazurek	66	21	3,14
9.	Monopoli	484,5	26	18,63	19.	GRIFF	76	29	2,62
10.	27-eS	459	27	17					

Gratulálok a Testkultúra munkacsoport nevében, sportbaráti üdvözzel!

Politechnikum., 2002. január 29.

Kövári Péter, a pontverseny jegyzője

AUSZTRIA-GERLITZEN

2002. JANUÁR 18-23.

A síverseny csoportgyőztesei

Kezdő csoport – oktató: Lóczi Edit

1. Pósnér Fanni	46:30 mp	AFro(poli)sz
2. Ránki Dániel	50:06 mp	AnZsu
3. Puss Máté	51:04 mp	AFro(poli)sz

1. (újrakezdő) csoport – oktató: Kwittung József (Sanda)

1. Pelsőczy Gergely	42:42 mp	Intenzív osztály
2. Romhány Veronika	45:29 mp	Poly-p
3. Lelkes Dániel	46:04 mp	Kabaré

2. (középhaladó) csoport – oktató: Bakacsi Zoltán

1. Molnár Bálint	41:93 mp	Láng Andrea fia
2. Morvay Máté	42:34 mp	(m)Aster-x
3. Bota Norbert	43:11 mp	AnZsu

3. (naladó) csoport – oktató: Palacska Dániel

1. Tamási Péter	38:40 mp	AnZsu
2. Piri Attila	38:72 mp	Munkásosztály
3. Vaskó András	39:89 mp	GézAndGúz

Különdíjak

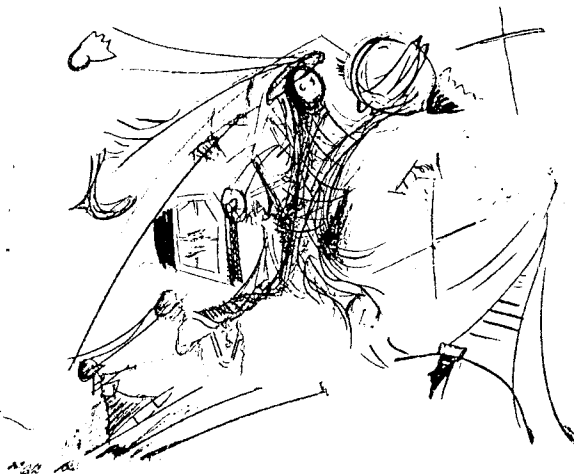
Leglelkesebb segítő: **Fábián Péter**

Tanerő

Puffogó Vipera: **Molnár Dorka**

Láng Andrea lánya

**G
R
A
T
U
L
Á
L
U
N
K
!**

Sítábori szösszenetek

- Ti írtátok -

Kezdők

- Örülök, hogy mindenki megúsza épen, még ha néha sielés közben voltak húzósbab szakaszok. Alapjában véve vidám, jó hangulatú tábor volt, tetszett, hogy nem volt sok közös program (egyébként se lett volna erőnk rá!)
- Sajnos nem voltak közös estéink, ezért inkább síútnak néztük a tábort. Talán lehetnénk egy kicsit aktívabbak a közösségi életben.
- Nagyon gyorsan eltelt a tábor - sajnos -, és ez valószínűleg azért volt, mert jól éreztük magunkat, nem unatkoztunk. Én nagyon-nagyon jól éreztem magam. Jövőre is jövők!
- Hihetetlenül jó volt a tábor, nagyon jól éreztem magam! A kaján lehetne még „finomítani”.
- Keszerves munkával és a sítörténelem legnagyobb bukásaival, de sikerült megtanulnom síelni. Nagyon király volt!
- Azokon a pályákon, amelyektől az első percekben még féltünk, ma már csak lazításképpen csúszkálunk. Nagyon jó volt az egész tábor!

1. csoport

- Utaztam, pakoltam, öltöztem, síeltem (estem). Ettem, ittam, fürödtem. Ütöttem a Kubit. Elvoltam, utaztam. Südi Kristóf
- A tábor olyan volt mint, amilyennek lennie kellett: jó pályák, hideg, jó társaság, na és a kaja....
- Rövidnek éreztem a tábort, és kicsit többet vártam tőle, de a hangulat jó volt, a kaja sz*r volt, és Sanda szépeket borult.
- Elég húzós volt egy-két helyen (piros pályán), nagyokat estem, de persze a Sanda is, úgyhogy nem én vagyok a hülye. A kaja érdekes volt, a matrix fürdőben pedig élmény volt a zuhanyozás és a pislés!
- Lesz ez még így se

- Jó volt! Sok baromságot csináltunk a sípályákon (is). Meg mitomén! Majd valaki leírja.
- A kaja pocsek, a hangulat fergeteges...
- Jó volt hát!
- Indulás: 50 perc késés, útközben a Danit majdnem elhagytuk. Hangulat ☺, sípályák minősége ☺!
- Kérdés: miért pezseg a csapvíz?

2. csoport

- Jó volt, jövőnk jövőre is!
- A kaja tűrhető volt, az ágyakból meg csak úgy repültek a lécek. Egyszóval király volt! A táj gyönyörű volt, és a sielés is szuper volt. Jövőre is jövők!
- Örömmel fogok emlékezni a vicces estékre. (Ugye? Edit!) Danira és az ének tudására, és örülök, hogy végre megtanultam a rövidlen-dületet.
- A kaja iszonyú sz*r volt, ha szomorú leszek, majd eszembe jutnak a sítábori emlékek: Edit rohama, Rita rajzai, Dani fürdés előtt, Dani éneklései stb. A pályák jók voltak, a táj gyönyörű. Azért a tavalyi jobb volt...
- Jó volt száguldozni!
- Aszkorbinsav, Köszönet → vánítás, Tudodki... hangyásító átok. Csőröd a csőr felé! Eddig azt hittük, tudunk felvonózni. Tévedtünk.

3. csoport

- Tamási Dani: Véleményem szerint ez a tábor majdnem „A TÁBOR” kategóriába tartozott. Azért csak majdnem, mert a társaság OK volt (tavaly: tökéletes), a kaja rossz volt (melyik táborban jó? ☺). A hóval és az idővel is minden „El comprendo” volt. A tanárok idén nem hagyták, hogy X kérdésekkel zaklassuk őket => Andrea jól készült (templom) Daninak: Az utolsó du. jó volt... (csak 4 ember fér 1 liftbe ☺). Edit: tudod te azt! Kubinak: + vertünk és kész!!! Jövőre is tall!

- Nem volt rossz, de a tavalyi jobb volt. Nagyon hiányoltam az esti programokat, ott jöhetett volna össze a társaság. A csoportom tök jól összejött, örültem, hogy velük lehettem. Ja és persze: **IMÁDUNK, DANI!**
- Tolmácsolni szép, tolmácsolni jó! De értek mindent! Az idő nem volt ellenünk! Jól éreztem magam! Csak túl kevés ez a 6 nap! Ja, és **IMÁDUNK, DANI!**
- Ki a nagyobb **LÚZER**? Aki elesik a lejtőn, vagy aki átnéz a karikán? Jó volt, meleg volt! Nem akarok haza menni!!!
- Nem volt rossz. (hangulatember vagyok) Áldozataim: 2 nő, 1 oktató, 5 gyerek, 3 snowboardos, 1 ratrak (de ő győzött) és a jéti.
- Nagyon jó volt. Sajnálhatod, hogy nem jöttél el.
- Tudás volt, akaras volt, hó nem.
- Hiányzott a reggeli torna! **Hó és kaján kívül jó volt! VOLT...!**

Vers a síoktatókhoz

Sanda

Mintha hóágyú állna üres sípályákon,
Messziről robogva havas pusztaságon:
Sanda képe úgy lobog fel nékem
Majd 144 óra régiségben.

Rémlik mintha látnánk természetes növéset
Pusztító szélviharban szálfá hóekéjét,
Hallanánk gügyögő hangjait szavának,
Kit ma képzelnénk Isten haragjának.

Ez volt ám az ember, ha kellett a csú-
cson,
Nem terem ma párja hetedhét országban,
Ha mindnyájan vele síelnének,
Minden mozdulatát csodának vennének.

Százan sem bírnátok súlyos silécét,
Síbotjait, öklelő kesztyűjét;
Elhülnétek, látva rettentő rézsútját,
És kit a fején viselt, Vredenstein,
Bojtos sapkáját.

Hóban „Bakacsoló” kislány

Ha végre itt a tél és hideg az idő,
Az ember lécre kel, hisz itt a síidő.
Míg a csapat öltözik, a Zoli ideges,
Mert olyan lassan készül el, hogy addigra
Hó se lesz.

R: Jaj úgy élvezem én a siklást
Mert a Zolival szép és jó
Annyi vicceset produkálok
És még mindig van egy kis hó.

A pályán az is jó, hogy van ott oktatás
A rövid lendület a legnagyobb dobás
Csak azt nem értem én, hogy Zoli mért visít
Véletlen a hóekéből párhuzam nem telik.

R: Jaj úgy élvezem én a siklást
Mert a Zolival szép és jó
Annyi vicceset produkálok
És még mindig van egy kis hó.

De este szomorú a hazafelé út
Mert ma is kiderült, hogy mi mindent nem
tudsz

De ebben az a jó, hogy bizton tudhatod,
Hogy jövőre is ilyen szinten lesz kit tanítanod.

R: Jaj úgy élvezem én a siklást
Mert a Zolival szép és jó
Annyi vicceset produkálok
Csakhogy elfogyott mind a hó

Ahogy én láttam Amerikát

2000. augusztus 9-e, reggel 10 óra. A Ferihegyi reptéren állok a családom és a barátaim társaságában. Tizenkettőkor indul a gépem New Yorkba. Nagy útra készülök, pontosan egy évre hagyom el a hazámat azzal a céllal, hogy megtanuljak angolul és megismerkedjek a híres Amerikával...

Mielőtt kimentem, már voltak gondolataim, elképzeléseim, hogyan is nézhet ki az élet a népszerű Amerikában. Azt gondoltam, hogy az élet sokkal szabadabb és bulisabb lesz, mint itthon. Sajnálatos módon nem jó helyre kerültem, úgyhogy nekem nem sikerült azzal az Amerikával találkoznom, amelyet elképzeltem magamnak. Nagy csalódás ért.

Texasba kerültem. Az Amerikai Egyesült Államok második legnagyobb állama húszmillió lakosával. Az államok közül itt termelik a legtöbb olajat. A lakosság harminc százaléka mexikói, tizenöt százalékát német, tíz százalékát cseh.

Mikor megérkeztem, nagyon furcsa volt, hogy ennyiféle náció él együtt. Ilyen élményben még soha nem volt részem. Első látásra kellemes gondolatok jártak a fejemben. Azon tornáztattam az agyamat, hogy milyen jó lehet így együtt élni, és biztos ezért mindenki kedves lesz velem. De sajnos ez a kedvesség csak félig-meddig volt igaz. A nagyvárosokban az emberek többsége kedves volt, de egy kicsit lenéző. A kis települések inkább „érdekesek” voltak. Találkoztam olyannal, aki istenként tisztelt, és volt, akinek csak egy újabb bevándorló voltam.

Az iskolában nagyon rossz véleményem alakult ki a diákokról. Az amerikai diáknak semmi más nem „létezik” a térképen, csak Amerika. A diákok buták - tisztelet a kivételnek -, és ez nem is zavarja őket. Nem tudják magukról, hogy buták, viszont nagyon boldogok, és nem látni bennük semmi félelmet a jövővel kapcsolatban. Nem érdekli őket a jövő, mert valahogyan mindig minden rendben lesz számukra. Egyszerűen semmivel nincsenek tisztában (világ, élet), annyit tudnak, hogy ők világhatalom, és nekik van az egyik legnagyobb hadseregük a világon. A diákok önzőek egymással és nagyon kéregetősek. Ha valakinek van kólája vagy ropija, akkor arra rögtön úgy ugranak, mint az éhes hangyák egy morzsára. És figyelmetlenek a diáktársaikkal szemben. Nem zavarja őket, hogyha eltépik, leöntik más ruháját. Imádnak verekedni. Élvezik, ha fájdalmat okozhatnak társuknak. Az számít nagy viccnek, mikor megütik a diáktársukat. A vitákat nem bezzéddel oldják meg, hanem ököl segítségével. Ezeket a dolgokat egyszerűen nem lehet megmagyarázni. Az ember véleménye rögtön megfogalmazódik: „ezek állatok”.

A felnőttek között található ugyanilyen gondolkodású is, de ott már azért több a másfajta ember. Egy dolgot nagyon elfelejtettek, azt, hogy itt mindenki bevándorló, és semmivel sem jobb a többi embertársuknál a földön.

A munka az nagyon megy nekik. Tudják, hogyan kell dolgozni. Nagyon sokat dolgoznak, és évente csak kb. két hét szabadságuk van. Ez egy jó pont lehet.

A szegényebb családokban figyelmetlenség, irigység tapasztalható. A gazdagabb családoknál ezeknek az ellenkezője érezhető. Nyitottak, barátságosak, adakozóak, kedvesek és a legfontosabb: segítőkészek. Megpróbálják bemutatni az országukat, ami nagyon szimpatikus lenne, de mégis érzékelhető bennük a lekicsinylés. Ezt még meg lehet bocsátani, mert igazából nem veszik észre, hogy milyen hangsúllyal mondják a mondatokat. Szerintem ezzel nincsenek tisztában, és nem tudatosan cselekszenek. A kommunikálásban sokat számít a hangsúly. Mikor az ember megpróbál beszélgetni egy külföldivel, akkor oda kell figyelni ezekre a dolgokra.

A vidéki ember máshogy gondolkozik. Szerinte a hazafiasság a legfontosabb, utána a család, és aztán jöhet minden más. Szerintem félnek minden új dologtól és minden mástól, amit nem ismernek. Ilyen például egy turistával vagy egy cserehákkal való találkozásuk. Ez még nem is lenne annyira félelmetes, de ha olyan helyről érkeznek, amiről eddig nem hallottak, akkor már problémák lehetnek a beszélgetés során.

A beszélgetés rosszul fog kezdődni. Az illető megmondja, honnan jött, és a vidéki amerikai megpróbál okosnak látszódni. A válasz alapján kiderül, hogy fogalma sincsen arról az országról. A beszélgetés jól folytatódhat, ha a megkérdezett kedvesen és odafigyelve válaszol.

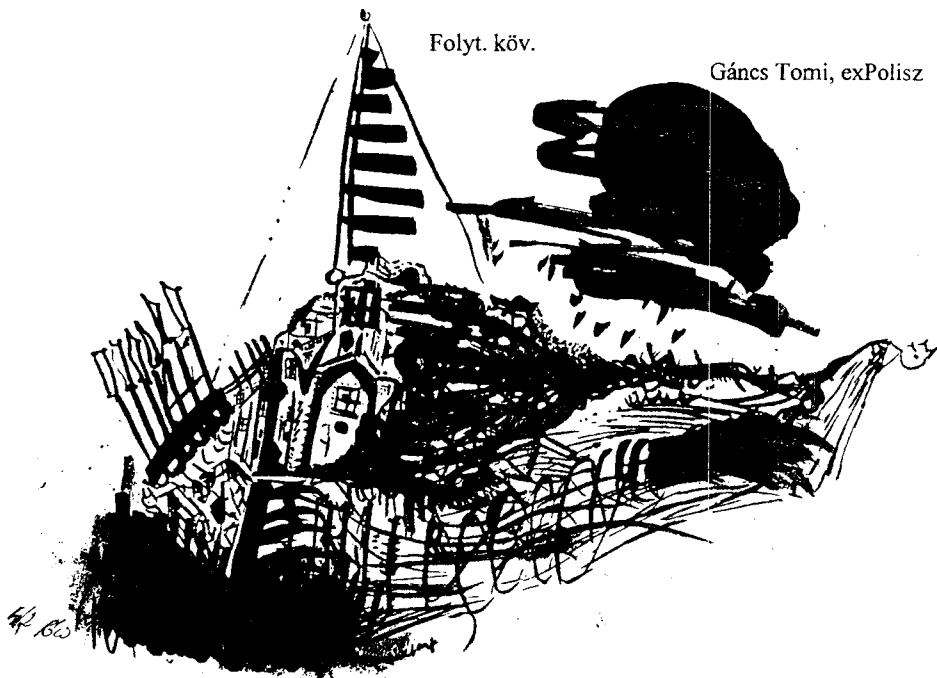
Az USA déli részén élő emberek nem szívesen hagyják el a hazájukat, ha csak nem üzleti útra mennek. Őket nem érdekli más országok szépsége. Nem szeretnek máshol aludni. Náluk nem jönne be az a mondás, hogy „mindenhol jó, de legjobb otthon”. Mert már alapvetően a „mindenhol jó” kifejezésbe bele lehetne kötni, hogy ez nem igaz.

Köztudott, hogy Amerikában sokat esznek, ebből következően sok a túlsúlyos ember: minden ötödik az. Nagyon szeretik a jó kajákat, de nem ismerik a határokat. Ha az utcára kimennek, akkor olyan ruhát vesznek fel, amit az emberek nem fognak megbámulni. Mások véleménye mindig érdekli őket. Nagyon zavarba jönnek, ha a hátuk mögött összesűgnak. Egyébként nagy különbség van az északi és déli emberek közt. Az tény, hogy mind a kettő szidja a másikat. Az utazásaim alapján azt tapasztaltam, hogy az északi szívesebben fogadja a külföldit, mint a déli.

A véleményemet egy texasi kis településen és utazások által szerzett tapasztalataim alapján fogalmaztam meg. Ami annyit jelent, hogy az Amerikai Egyesült Államok más tájain élő emberekre nem biztos, hogy mind az igaz, amit én most itt leírtam, és persze ebben a leírásban esetleges túlzások is lehetnek.

Folyt. köv.

Gáncs Tomi, exPolisz

AZ IRODALMI HÁZI VERSENY DECEMBERI FORDULÓJÁNAK MEGFEJTÉSE

1. Összefüggések:

Boccaccio fedezte fel *Tacitus* nagyságát a 14. Században, és tanulmányt is írt róla.

Dante *Commediájában Vergilius* kalauzolja a túlvilági utazót.

Dante fő művének *Boccaccio* adta az „Isteni” címet.

2. A „majd ha fagy” szólásunk jelentése: sohanapján; arra ugyan várhatsz. A szólás eredete egy gyermekmondóka :

Majd ha fagy
Hó lesz nagy,
Répa terem
Vastag, nagy.

A keresett növény a répa.

3. Lev Tolsztoj 1889-ben írta a Kreutzer-szonáta című novelláját. Beethoven alkotta a Kreutzer-szonáta című zeneművet. Rudolphe Kreutzer (1766-1831) német származású francia hegedűvir-tuóz, zeneszerző, karmester, Napóleon kamaramuzsikusa volt.

4. Karel Capek A költő című novellájáról:

A baleset szentanúí: a 141. sz. rendőr, Jan Kralik egyetemista és Jaroslav Nerad költő.

Dr. Mejlík elégedetlen volt a rendőrrel, mert nem jegyezte meg a balesetet okozó jármű rendszámát. A mérnökhallgató az autómotor típusát és a kocsi sebességét figyelte meg. A költő a hangulatra emlékezett: „komor színű házak menete... a hajnal játszik mandolin-ján...” „A vers – az a belső valóság” jelentése: a költészet szabad, szürreális képzetek egymásutánja, amelyet a valóság a költő tudata alatt hív életre. A gépkocsi rendszáma: 235, ez a költő „belső valóságában” a hatványoknak, a kebelnek és a dob-cintányérnak felel meg.

5. Szent László, a hős lovagkirály alakja megjelenik Janus Pannonius: Búcsú Váradtól és Arany János: Toldi estéje című művében.

6. Kakukktójas:

A kantele (finn cimbalom) és a szampó (finn csodamolom) a Kalevalában szerepel.

A kviddics Rowling: Harry Potter történeteiben a sportjáték neve.

7. Kapcsolatok:

Petőfi Sándor és Orlai Petrich Soma festő másod-unokatestvérek voltak.

Nagy László és Ágh István féltestvérek.

Karinthy Frigyes Karinthy Márton nagypapja.

8.

Irodalmi alkotó	Műcím	Zeneszerző
Harsányi Zsol:.	Háry János	Kodály Zoltán
Andersen	Pomádé király új ruhája	Ránki György
Frederico García Lorca	Vérmász	Szokolay Sándor
Thomas Mann	Mario és a varázsló	Vajda János

9. Budapest egyesítése: 1873. november 16.

10. Magyarországon a lottót Mária Terézia vezette be 1762-ben. A lottójátékot a magyar kormány 1895-ben megszüntette, és csak 1957-ben indult újra.

Akik MEGFEJTETTÉK:

BARABÁS Judit 27-E5, BRADÁK FERI ÉS CSILLAG ZSUZSA, BALHESOK(K),

DÓCZI KATA, JUTA JAZZ, MAJOR CSILLA, AFROPOLISZ

GRATULÁLUNK!

AZ IRODALMI HÁZI VERSENY JANUÁRI FORDULÓJA
A LEADÁS HATÁRIDÉJE: 2002. FEBRUÁR 18.

1. Mi volt a lat? Magyarázd meg az alábbi kifejezések jelentését! (3 pont)
Latba vet; latolgat
2. Milyen folyóból ered az Óperenciás-tenger? Magyarázd meg a szó eredetét! (2 pont)
3. Honnan ered a december hónapnév? (1 pont)
4. Ki írt az alábbiakban felsorolt személyekről életrajzi regényt? (1 pont)
Stuart Mária, Joseph Fouche, Marie Antoinette
5. Mi a közös az alábbi művek témájában? Kik a kötetek szerzői? (3 pont)
Tücsökgzene; A szegény kisgyermek panasza
6. Melyik szerző melyik művében melyik szereplő személy adhatta fel az alábbi hirdetést? (3)
„Fillérekért vállalom latintantást, felolvasást. A jelentkezőket a debreceni kollégiumba kérem.”
7. Ki kapott 1983-ban irodalmi Nobel-díjat? Melyik regénye szól lakatlan szigetre vetődött gyerekekről? Ki fordította le ezt a regényt magyarra? (3 pont)
8. Hogyan kapcsolódik a szalamiszi ütközethez (a hagyomány szerint) Szophoklész, Aiszkhülosz és Euripidész élete? (3 pont)
9. Sorolj föl öt olyan szépirodalmi művet (szerző, cím), amelyben a vagyon, illetve a vagyon-szerzés körüli ügyek jelentős szerepet játszanak, esetleg a törvénnyel való összeütközéshez vezetnek! (5 pont)
10. Ki volt Dionysius Exiguus? (1 pont)
11. Ki volt Balassi Bálint kortársa az alábbiak közül? (4 pont)
Bakfark Bálint, Correggio, Dürer, Marlowe, Michelangelo, Raffaello, Tiziano
12. Miért nem játszották XIV. Lajos udvarában a Phaédrát? (2 pont)
13. A következő műcímekből ugyanaz a szó hiányzik. Melyik? Kik a művek szerzői? (4 pont)
..... a határon
Az athéni
Érzelmek
- 13 + 1. Mi az eredeti címe az alábbi műveknek? (3 pont)
Camus: A közöny
Gorkij: Éjjeli menedékhely
Brecht: Koldusopera

Roald Dahl: Teremtés és végítélet

Fordította: Neophylis

- Minden rendben van – szólta a doktor. – Csak feküdjön vissza és pihenjen! - Az orvos hangja egy mérföld messzeségben ütött fel, és mégis: szinte kiáltott a fiatal nőre.
- Fia született – törte meg az orvos a halotti csendet.
- Tessék? – kérdezte az asszony.
- Nagyszerű fia van. Érti? Vagy mégsem? Csodás fia született. Hallja, ahogy sír?
- Jól van a fiam, doktor?
- Természetesen jól van.
- Kérem, nézze meg jobban.
- Egy perc múlva maga is láthatja – szólta az orvos.
- Biztos, hogy jól van? – kérdezte a nő könnyeivel küszködve.
- Egész biztos.
- Még mindig sír?
- Kérem, próbáljon meg pihenni. Nincs miért aggódnia.
- Mért hagyta abba a sírást, doktor? Mi történt?
- Ne idegeskedjen miatta, kérem. Minden rendben van.
- Látni akarom őt! Kérem, adja ide a fiamat!
- Kérem, asszonyom – szólta az orvos, miközben gyengéden megveregette a nő csuklóját -, egy erős, egészséges gyerek. Nem hisz nekem?
- Mit csinál az a nő a fiammal? – tekint át az asszony a szomszéd szobába.
- A babája gyönyörű. Csak adunk neki egy kis fürdőt, ez minden.
- Esküszik, hogy jól van, doktor?
- Esküszöm. Most feküdjön vissza és pihenjen. Hunyja be a szemét. Gyerünk, hunyja be a szemét. Így már jobb... jó kislány...
- Könyörgök! – kiáltott fel kétségbeesetten az asszony. – Kérem, a fiam élni fog, doktor?
- Persze, hogy élni fog. Miről beszél?
- A többi nem él – szólta az asszony, könnyeivel küszködve.
- Tessék?
- Egyikük sem él, doktor...
- Az orvos a nő ágya mellett állt, lenézett a sápadt, üres arcra; a fiatalasszony arcára. Sohasem látta a nőt addig a napig. Az asszony és férje újak voltak a kisvárosban. A vendéglős felesége (aki a szüléskor is segédkezett) mesélte városzerte, hogy váratlanul érkeztek a városba egyetlen bőrönddel, három hónappal ezelőtt.
- A férj részeges dúvad, s a már említett vendéglős felesége mesélte, hogy gőgös, öntelt, erőszakos ember, míg a felesége szelíd, valóságos asszony. És nagyon szomorú.
- Soha nem mosolygott. Az alatt a néhány hét alatt, mióta itt volt, a vendéglős felesége soha, egyetlenegyszer sem látta mosolyogni.
- Az a szóbeszéd járta, hogy a férfinak ez már a harmadik házassága, az első felesége meghalt, és egy másik asszonytól elvált valami kellemetlen okból. De ez csak egy pletyka volt.
- A doktor bement az asszonyhoz.
- Nincs miért aggódnia. Ez egy tökéletes baba.
- Pontosan ezt mondták a többitől is... de elvesztettem mindet, doktor! Az utolsó tizenhét hónapban elvesztettem mindhárom gyermekemet, nem hibáztathat a nyugtalanságom miatt!
- Három gyermek?
- Ez a negyedik... négy év alatt – kezdett el akadózni az asszony.
- Az orvos arrébb rakta a piciny lábakat a bölcsőben.
- Nem hiszem, hogy tudja, mit jelent, doktor, hogy elvesztettem mindet, mind a hármat!

Lassan, külön-külön, egyesével. Látom Gustav arcát most is ugyanolyan tisztán, mintha itt feküdne mellettem az ágyon. Gustav gyönyörű fiú volt, doki. De mindig betegeskedett. Borzalmas, hogy mikor mindnyájan betegek, és az ember semmit nem tud tenni, hogy segítsen rajtuk!

- Tudom – felelte az orvos.

Az asszony kinyitotta a szemét. Tekintete merev volt, ahogy az orvosra nézett a következő percekben, azután ismét becsukta a szemét.

- Az én kicsi lányomat Idának hívták. Néhány nappal karácsony előtt halt meg. Ennek már lassan négy hónapja. Azt kívánom, bár láthatná Idát, doktor úr!

- Most van egy másik gyermeke.

- De Ida gyönyörű volt!

- Igen - felelte az orvos. – Tudom.

- Hogyhogya tudja? – kérdezte síró hangon az asszony.

- Biztos vagyok benne, hogy édes gyerek volt. De most egy másikat kell szeretnie. Az orvos egy másik ágyhoz sétált, az ablak mellé, ahonnan kitekintés nyílt. Mindez egy nyirkos, szürke április délután történt, körös-körül mindenütt vörös cserepek ültek a háztetőkön.

- Ida kétéves volt, doktor úr... és gyönyörű. Soha nem hunytam le a szemem egészen reggelig, nagyon vigyáztam rá. Állardó félelemben éltem, hogy valami történni fog a gyermekemmel. Néha felkeltem éjszaka, hogy meggyújtsak egy gyertyát, fületem Ida ajka elé raktam, csak, hogy érezzem: még lélegzik.

- Nyugodjon meg! – mondta az orvos, miközben visszasétált a nő ágyához. A nő arca sápadt fehér volt, szeme vérben úszó.

- Mikor Ida meghalt... várandós voltam, mikor... Ida. Nem akartam az új babát, egy hónappal Ida halála után. Nem akartam! Nem! Elvesztettem minden gyermekem! És a férjem... csak fogott egy

üveg sört és félrészezen beszélni kezdett: „Jó híreim vannak a számodra, Klara.” El tudja képzelni, doktor? Épphogy elvesztettük a harmadik gyermekünket, és ő egy sörrel a kezében azt mondja, jó híreim vannak. „Ma írtam Braunauba.” – mondta. „Új lappal kezdhetünk. Ez egy új kezdet számomra, Klara. Ez egy új hely lesz, és új orvost kaphatsz.”

- Kérem, most ne mondjon többet!

- Maga egy új orvos, ugye, doki?

- Így van.

- És mi itt vagyunk, Braunauban.

- Igen.

- Félek, doktor.

- Nem szabad félnie!

- Milyen esélyei vannak a negyediknek?

- Most ne gondoljon erre!

- Maga nem tud segíteni. Biztos vagyok benne, az én utam az, hogy a gyermekeimnek meg kell halniuk. Biztosan.

- Ez lehetetlen! – kiáltotta az orvos.

- Tudja, mit mondott a férjem, mikor Otto született? Az ágyamhoz jött, megnézte a bölcsőt, ahol Otto aludt és így szólt: „Mért van az, hogy minden gyermekem nagyon kicsi és sovány?”

- Biztos vagyok benne, hogy nem úgy gondolta.

- A fejét Ottoéhoz tette, s lassan figyelte a kicsi mozdulatait, majd azt mondta: „Mindig elmondom... nem tudnak jobbak lenni?” És három nappal később Otto meghalt. Megkereszteltük a harmadik napon, és ő meghalt az azt követően. Aztán Gustav is meghalt. És Ida is meghalt. Mind meghaltak, doktor! És hirtelen az óriási ház üressé lett.

- Ne gondoljon most erre!

- Ez a mostani is kicsi?

- Normális gyerek – felelte az orvos.

- De kicsi?

- Egy picit igen, lehet. De a kisebbek gyakran erősebbek a nagyoknál. Csak képzelje el, Frau Hitler, ennek az időnek is vége lesz, a következő évben a fia elkezd járni. Nem csodálatos?

A nő nem felelt.

- És két év múlva elkezd majd beszélni, kimondja a legelső szavakat. Mi lesz a neve?

- A neve? – kérdezte a fiatalasszony.

- Igen.

- Nem tudom. Bizonytalan vagyok. Azt hiszem, a férjem azt mondta, ha fiú, nevezzük Adolfusnak.

- Azt jelenti, hogy a férje Adolfnak szeretné nevezni.

- Igen. A férjem szereti az Adolfot, mert egy kicsit hasonló Alois-hoz. A férjemet Alois-nak hívják.

- Értem – szólt az orvos.

- Jaj, ne! – kiáltott fel az asszony, mikor bevette a gyógyszerét. – Minden ugyanaz, mint Otto születésekor! Ez azt jelenti, hogy meg fog halni! Azt akarom, hogy mielőbb megkereszteljék.

- Majd később – felelte az orvos. – De nincs igaza, ha így gondolja. Bár én egy egyszerű, hitetlen öregember vagyok, ez minden... Szeretnék még beszélgetni a nevekről. Azt gondolom, Adolfus egy karakteres, nagyszerű név. Az egyik kedvencem. És nézze: pont most jó.

A vendéglős felesége a babát hozta, majd a nő ágyához vitte:

- 'Itt a kis szépség!' – potyogtak az örömkönnyek. – Szeretnék megfogni? Ide rakjam ön mellé?

- Jól betakarta? – kérdezte a doktor. – Itt elég hideg van.

- Jól betakartam, doktor úr – felelte a vendéglősné.

A baba a szűk nyíláson át kémlelődött a takaró alól, csak kicsi fejének rózsaszíne látszott. A vendéglősné a kicsit az anyja ágyába vitte:

- 'Itt vagyunk.'

- Azt gondolom, szeretni tudja majd – szólt az orvos, közben mosolygott –, ő egy gyönyörű kisbaba.

- Övé a legédesebb kezecke, amit valaha láttam! – szólt a vendéglősné. – Nézzék a kicsi ujjait!

Az anya nem mozdult. Nem fordította a fia felé arcát.

- Gyerünk már, no! Nem fogja megharapni! – mondta a vendéglősné.

- Félek megnézni. Nem tudom elhinni, hogy van egy gyermekem.

- Ne legyen ostoba! – szólt a doktor.

Lassan az anya elfordította fejét és meglátta a kicsi arcot maga mellett.

- Ő a kisfiam?

- Igen, asszonyom.

- Oh, oh, de hisz gyönyörű!

Az orvos megfordult, s az asztalához indult, s kezdte bepakolni holmijait a táskába. Az anya az ágyon feküdt, kezében a csöppséggel és mosolygott. Megérintette őt, a kis orrot – mindez maga volt a gyönyör.

- Szervusz, Adolfus – sírta. – Szia, én kis Adolfom!

- Ssssz! – sziszegett a vendéglősné. – Hallgassák! Azt hiszem, a férje közeleg.

Az orvos odasétált az ajtóhoz, majd kinyitotta azt. Meglátta a férfit.

- Herr Hitler? – kérdezte.

- Igen.

- Jöjjön, kérem.

Az alacsony férfi sűrű-zöld színű uniformist viselt, halkán lépkedett, majd körülnézett.

- Gratulálok – mondta az orvos. – Fia született.

A férfi átnyújtott egy márkás whiskyt, érezni lehetett rajta a sör átütő szagát.

- Egy fiú?

- Igen.

- Hogy van?

- Jól. És a felesége is.

- Remek.

Az apa megfordult és odalépett felesége ágyához, ahol az asszony épp felült.

- Jól van, Klara – szólt mosolyogva. – Hogy ment? – kérdezte, majd a baba bölcsőjéhez sietett. A következő pillanatban fölé hajolt,

arca csupán tizenkét centire volt a baba fejétől. Az anya bevette a következő tablettát, majd figyelni kezdte férje mozgulatait.

- Neki van a legjobb tüdeje. Érzi, hogy szívja magába a levegőt? – kérdezte a vendéglősné. – Kellett volna hallania az ordítását, mielőtt megérkezett erre a világra.

- De az isten szerelmére, Klara... - szólalt meg a férfi.

- Tessék?

- Ő még kisebb, mint Otto volt!

Az orvos odalépett a párhoz, majd kissé megrovóan azt mondta:

- Nincs semmi baja a gyermeküknek.

Lassacskán a férj visszafordult az ágytól és az orvosra meredt.

- Nem jó, ahogy a fiam fekszik, doktor – szólalt meg a férj. – Tudom, mit jelent ez. Ez történt mindegyikkel.

- Most figyeljen rám! – szólalt meg az orvos.

- De tudja, mi történt a többivel, doktor?

- El kell felejtenie a többit, Herr Hitler. Kaptak egy új esélyt.

- De nagyon sovány és kicsi! – kiáltott fel a férj.

- Istenem, hiszen csak most született! – szölt az orvos.

- De a...

- Mit akar mondani? – fakadt sírva a vendéglősné. – Beszél már hozzá?

- Elég! – szölt az orvos hangosan.

Az anya sírva fakadt.

Az orvos odament a férjhez, kezét a férfi háttára tette és így szölt:

- Menjen oda a feleségéhez. Kérem, ez nagyon fontos.

A férj várt még, bár maga sem tudta, mire.

Végül odament a feleségéhez, megcsókolta az asszonyt.

- Minden rendben, Klara – mondta –, nyugd abba a sírást.

- Nagyon erősnek kell lennie, de ő élni fog, Alois!

- Igen.

- Minden nap immáron négy hónapja elme- gyek a templomba, és térdre rogyva imádkozom, hogy ő éljen!

- Igen, Klara, tudom.

- Három halott gyermek után remélhetek még?

- Persze.

- Muszáj élnie, Alois. Muszáj és muszáj... O, Istenem, légy irgalmas hozzá!

Ludvig László és Makó István (Munkásosztály) sikeresen letették a C-típusú középfokú nyelvvizsgát angol nyelvből a Rigó utcában.

Gratulálunk!

...
et enyhe szabály.

Akit, a
Nem b.

irálta,
he hogy csinálja,
őti hogy istenül.

dák némák,
oémák,
nem kenyerem.

ízados szándék,
tjándék
jok úri daca.

A tolak
Én nem
A Min.

Én volt
Hullton
Ha a N

(1913)

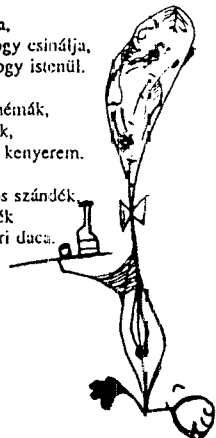
12 3

fran
gier

12 7

12 5

12 6

Az ötméteres krokodil és a tízméteres óriáskígyó

A vizsgaszünet egyik délelőttjén a 72-es trolira sodort az élet. Az egyik megállónál főlzállt egy kissé mérges úriember. Nem volt túlzottan jólsituált, de annál közlékenyebb. Helyet foglalt a mögöttem lévő ülésen, és csak úgy, magának, de azért elég hangosan ahhoz, hogy mások is hallják, kifejtette véleményét a kutyákról, akiket a Városligetben sétáltat az a sok féleszű kutyabulond, satöbbi, satöbbi. A következő megállónál két kismama szállt fel a trolibuszra, akik gyerekeiket a hátukon lévő hátizsákszerű „babatászában” hordták. Ekkor már a mögöttem ülő ember is csatlakozott az átlagos utasok csoportjához, és csöndben nézelődött. A mellettem lévő férfi (aki látszatra nem sokban különbözött az előbb említett hangoskodó öregtől) azonban fennhangon üdvözölte a két fiatalasszony hátán utazó kicsit:

- Sziasztok, ti kis csomagok! Homokozni mentek? Látom, alaposan felszereltétek magatokat -- ezzel a babáknál lévő játékokra utalt.

A Nagycirkuszhoz érve a kismamák kényszeredett mosollyal elköszöntek a még mindig gügyögő férfitől. Azt azonban ez sem zökkentette ki, és folytatta a beszélgetést, most már csak magában. Ám az Állatkertnél ismét felemelte a hangját:

- Az Állatkert – ismételte a hangszórókból beszélő gépnő szavait. – Az állatok kertje.

- Előtte a Demszky-féle román zászlókkal! – szólalt meg újból a hátam mögötti hang.

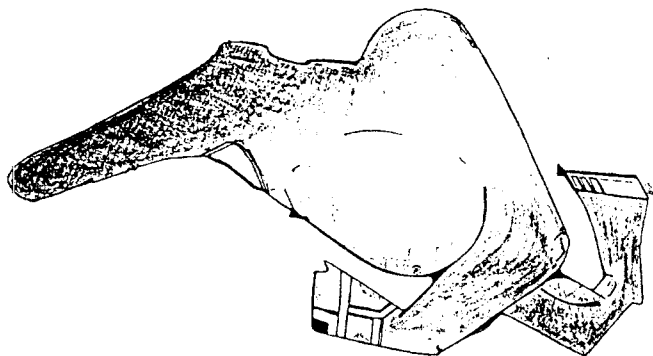
- Hadd legyenek, jó helyen vannak azok ott! – jött a válasz. – Különben is, azok nem román zászlók, hanem Budapest zászlói.

- Igen? Pedig a román zászló is pont ilyen. A Duna-hidakat is teletűzdelte velük. Tiszta hülyét csinál magából! Sebjaj, legalább kiröhögjük.

- Hát röhhögje, ha jólesik! Engem nem zavarnak azok a zászlók. Tőlem a vörös lobogót is kitűzhetnék, sarló-kalapáccsal. Engem az se zavart. Csak a láncot cserélték le, a kutya ugyanaz maradt.

- Hm – gondolkodott el a zsörtölődő öregember. Ezután rövid csönd következett. Majd a mellettem ülő férfi merengve, barátságosan fűzte tovább félbeszakadt mondanóját:

- Én csak attól félek, hogy elszabadul az ötméteres krokodil vagy a tízméteres óriáskígyó.

Sárközi Zsolt

Ajánló oldal

Hóhérok hava - bors

Sajnos már nem emlékszem, hogy írtam-e, és ha igen mit, miről. Azaz Hamvai Kornél neve nem először kerül a látómezőmbé. Másodszor, most már eszembe jutott: Márton partjelző fázik, Merlin ... Tényleg látszik, hogy ugyanaz írta. (És ez nem volt feltétlenül dicséret.)

Nagy várakozás előzte meg ezt az estét. Egyrészt sok jót (és kevés rosszat) hallottam erről az előadásról, ilyen és olyan díjakat is nyert, tudom pontosan. Másrészt már kora délután megvettem Judit születésnapjára virágját, ami az előszobai lomtárba zárva, kétes helyre támasztva, üvegvázában várta, hogy az előadás után az est főszereplőjévé váljon. Volt tehát izgalom bőven.

Láthattunk egy valóban jó előadást, sok-sok értékkel, szellemmel, látvánnyal, gördülékenységgel, megtervezettséggel. Szellemes dialógusok és monológok, nagyszerű figuratöredékek, jó stílusban megírt korrajz, valós emberi vágyak és azok be nem teljesülése (Hamvai Kornél). Nagyszerű, gördülékeny „színpadmozgatás”, jó koreográfia, arányérzék, látvány és komplexitás (Ascher Tamás). Egyrészt. Másrészt: felvillantott, de be nem fejezett figurakezdemények, megszámlálhatatlanul sok kép, „haladás” nélkül, drámaiatlan egy helyben topogás, csúcspontok nélkül (H.K.), és szabadjára engedett, vezetetlen, „figurátlan” színészi játék (A.T.). Tisztelet a kivételnek, akikről most is kiderült, hogy mitől lettek nagyok (Gazsó György, Bán János, Hollósi Frigyes, Szirtes Ági és vannak ám még, csak színlappal a kezemben sem igazodom ki, annyi a szereplő).

Én egyre nagyobb tisztelője vagyok az igazi, drámának írt drámának, ahol a nem véletlenül kialakult arányok a darab egészére tudja irányítani a figyelmemet, és nem vagyok arra kényszerítve, hogy az egyébként nagyszerű részleteknek örüljek. Aki szereti az arány- és útkereső színházi kísérleteket, az mindenképpen nézze meg, nem fog rosszul járni!

A virágban nem csalódtam. Nem dőlt fel és örömet szerzett.

Hamvai Kornél: Hóhérok hava,
A Katona József színház előadása 2001
Főszereplő: Gazsó György m.v.,
Szereplők: még 19-en kb. 70 szerepben
Díszlet: Khell Zsolt,
Jelmez: Szakács Györgyi,
Zene: Márkus Albert
Rendező: Ascher Tamás

HK

A tartalomból

IT-jegyzőkönyv.....	2
Iskolabíróági hírek.....	4
Levél a távollból.....	11
Vidos Misi tévét néz.....	12
Aurél árnyal.....	13
Fufi bocsánatot kér.....	14
DeKay versei.....	15
Sporthírek.....	18
Sítábori emlékek.....	19
Amerikai anzix.....	22
Irodalmi házi verseny.....	24
Neophylis fordít.....	26
Sárközi Zsolt a trolin.....	30
Tibor ajánlata.....	31

A **Poliográf** illusztrációk Boros Lóci grafikái.

Az

ELŐSZÓBA GALÉRIJA

GÉZANQÚZ TÉRKÉPEKET

mutat be.

Aranykészségek

- Szerintem egyfajta népbuzdító funkció van elrejtve a sorok között.
- A mű hatalmas lendületet tartalmaz.
- A negyedik versszakban a költői felszereleket hangoztatja.
- Az ember nem igazán sikerült jóra, a teremtés nem lett megfelelő.
- Ebben a műben inkább kétségbeesettség sugárzódik.
- A szomorú jelenre jön a kihasználatlan múlt.
- A felelősségtudatlan emberek talán okkulnak elődeiktől.
- Rengeteg olyan szót használ, amelyek mélyek.
- Melindának kezében áll a haza sorsa.
- Ez a két mű is beletartozik az irodalomnak a szűk, ámde tágas körébe...
- Odüsszeusz sorsa kegyetlen és megpróbáltató.
- A főhős bajtársai saját hülyeségük miatt vesztették életüket.
- Az Iliászt sok isten díszíti.
- Az Iliászban a fő motiváció a durvaság, érzéketlenség, önfejlőség.
- Az Iliászban az istenek úgymond feltűrbóznak bizonyos hősokeket.
- Végül már a saját terhére lesz a költő.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poliográf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Puskás Aurél

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyben